

[Bernhard Baunsgaard]

det danske samfund. Det er rimeligt, at de selvstændige får denne beskatning, så de kan fortsætte deres virke.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg takker hr. Thoft for den indledende bemærkning, han havde om den dristige nytænkning i forbindelse med virksomhedsskatten. Jeg synes, det skal understreges, at det er et gode, vi får ved skattereformen, som vi skal leve op til. Derfor talte jeg også om før, hvor væsentligt det er at gøre reformen rede, så alle borgere bliver fortrolige med den, når de skal til at bruge den, og derfor er det nødvendigt, at vi allerede gør det i år.

Jeg skal blot sige en enkelt ting. Det er ikke alt, der kan forenkles, og der er nu to talere, der heroppe har sagt, at jeg har sagt i første omgang, da vi behandlede L 106, at der var en afgørende forenkling i skattereformen. Man skal nu høre efter, hvad der bliver sagt. Jeg talte om, at der i forbindelse med fradragene var afgørende forenklinger, og det fastholder jeg.

Derimod har jeg sagt – og det synes jeg er lige så væsentligt – at nu bliver det muligt at beregne sin skat. Det er også et af reformens goder. Vi skal bare sørge for, at vi ikke får blandet tingene sammen, og i den forbindelse må det understreges, at også hvad angår virksomhedsskatteordningen vil der, når den er indarbejdet og kommet på plads, vise sig at være goder for den enkelte, som er værd at tage med.

Lykketoft (S):

Når jeg ikke bad om ordet på den plads i rækken, jeg kunne have fået, nemlig som den første, var det, fordi jeg måske ikke forestillede mig, at der kom så forfærdelig mange nye momenter frem i forhold til andenbehandlingsdiskussionen, specielt om det tekniske i virksomhedsskatten, og det har jo også slået til, har jeg konstateret ved hr. Thofts indlæg. Derfor skal jeg bare ganske kort ride se nogle ting op.

Det er klart, at dette uden al tvivl er den komplicerede del af skattereformkomplekset. Det er kompliceret lovgivning, det er udtryk for nytænkning. Det har været forberedt meget grundigt og politisk været diskuteret endda overordentligt grundigt i alle detaljer mel-

lem forligspartierne, hvordan denne virksomhedsordning kunne sammensættes.

Jeg vil ikke påstå, at vi har løst alle de problemer, der knytter sig til denne måde at beskatte de selvstændige erhvervsdrivende på én gang for alle. Jeg tror, det er så meget en nydannelse, at vi kommer til at lave visse korrektioner hen ad vejen.

Jeg nævnte ved andenbehandlingen to områder, som jeg tror der vil vise sig behov for tilpasninger på. Det gælder spørgsmålet om frivilligheden, der jo i meget vidt omfang er illusorisk, sådan som lovforslaget nu foreligger, fordi de allerfleste erhvervsdrivende, der kunne drømme om at abonnere på denne ordning, på grund af deres renteudgifter vil være nødt til at blive i virksomhedsordningen.

Jeg nævnte også, at den udskillelse af visse former for bagatelagtig erhvervsvirksomhed, som er sket med skibsanparterne, måske på længere sigt bør være mere vidtgående, end vi har kunnet blive enig om det her, og altså også bør omfatte andre former for bagatelagtig passiv erhvervsvirksomhed.

Men det, der foreligger nu, er altså, hvad vi i denne omgang har kunnet enes om. Jeg mener, det er et gennemarbejdet og forsvarligt resultat, men jeg tror også, at der i de andre forligspartier er en forståelse for, at vi kommer til at foretage justeringer i virksomhedsordningen hen ad vejen.

Men når alt det er sagt, vil jeg godt sige, at den væsentligste betydning af virksomhedsordningen i skattereformkomplekset ikke er, at vi giver en hel masse lettelser til nogle erhvervsdrivende, for tallene viser, at det ikke er så forfærdelig meget, der sker i lettelse, når man måler provenutabet ved det her. Det meste er selvfølgelig knyttet til den opsparringsordning, som man giver de personligt erhvervsdrivende på linje med aktieselskaber, en ordning, som jeg har forstået at også socialistisk folkeparti er enig i at man skal lave.

Men den væsentligste begrundelse for, at vi skal have en virksomhedsordning, er, at det klassiske problem med opdelingen af den erhvervsdrivendes økonomi i en privat og en erhvervsmæssig del skal løses, og det er under alle omstændigheder og i en hvilken som helst skattereform – den, man diskuterede i foråret 1980, den, SF har foreslået, og den, vi nu skal tage stilling til – et kompliceret problem. Alle de andre mulige løsninger på det